

EXPLICAREA LUCRĂRII

Nu am nici un motiv să vin și să iau locul fratelui Brown și al altora, dar apreciez privilegiul pe care îl am să fiu aici în Phoenix. Eu n-am cuvinte să exprim ceea ce simt pentru oamenii din Phoenix, care s-au adunat aici, și pentru părtășia pe care am avut-o săptămâna aceasta cu bisericile din aceste locuri.

Am avut privilegiul să vizitez zece biserici diferite, care aparțineau de trei sau patru organizații, iar părtășia dintre frați a fost cu siguranță copleșitoare. Îmi amintesc când a venit fratele Williams, cred că a călătorit din Mayo și am petrecut puțin timp împreună.

Eu am vorbit de multe ori cu oamenii de afaceri despre această convenție, iar cineva mi-a spus:

„Tu ești predicator, ce treabă ai cu oamenii de afaceri?”

„Păi sunt un om de afaceri.”

„Și în ce fel de afaceri ești implicat?”

„Sigurare.
Sigurare de Viață.” Dacă cineva este interesat pentru o

asemenea poliță, mi-ar plăcea să stăm de vorbă după încheierea acestui serviciu.

Odată,
a venit la mine acasă un agent de asigurări. Se numește Wilbur Snyder și noi am fost prieteni buni încă din școală. S-ar putea să fie aici în seara aceasta. El mi-a zis:

„Billy,
aș vrea să vorbesc cu tine este o poliță de asigurări.”

Ei
bine, eu am avut un sentiment ciudat cu privire la aceasta, fiindcă el spunea să-mi asigur viața, dar Viața mea este deja asigurată. Astfel, i-am zis:

„Wilbur,
eu nu am nici o asigurare de felul acesta, dar am o singură Poliță și cred că este de-ajuns.”

„Oh,
tu ai deja o asigurare, Billy?”

„Sigur
că da,” am răspuns eu.

Soția
mea m-a privit ca și cum ar fi zis: „Ce s-a întâmplat cu tine?”

„Sigurare
binecuvântată, Isus este al meu.”

„Billy,”
a spus el, „dar aceasta nu îți plătește înmormântarea.”

„Dar
mă scoate afară, fiindcă eu nu mă îngrijorez cum voi intra
acolo, ci mă interesează cum să ies afară.”

Astfel,
eu vorbesc despre această Poliță. Sunt un om de afaceri și sunt
foarte bucuros să umblu cu acești oameni care poartă aceeași
Poliță: Asigurarea de Viață veșnică.

Ieri
a fost prima dată când am încercat să văd dacă Duhul Sfânt ar
vorbi într-una din aceste convenții și vreau să vă spun că am
fost foarte relaxat, am strigat și m-am bucurat cu toți ceilalți.
Este destul de greu, pentru că în mod normal, pentru astfel de
întâlniri eu nu mănânc cu o zi sau două înainte. Este un lucru
tainic și totuși vine de la Dumnezeu. Eu sunt sigur că vine de la
Dumnezeu.

Când
m-am născut, voi ați citit povestea vieții mele, deasupra patului
meu s-a arătat o Lumină, iar mama și tatăl meu nu știau ce putea
fi. Mai târziu, când eram deja un băiețel, El mi-a vorbit și
mi-a spus: „Să nu bei, să nu fumezi și să nu-ți întinezi
trupul în nici un fel, pentru că atunci când vei fi mare, vei avea
o slujbă!” Și așa s-a întâmplat.

Când

am avut primele vedenii, eu m-am dus și i-am spus mamei: „Știi, am văzut că se va întâmpla cutare lucru...” Dar ea îmi răspundea: “Billy, tu ai adormit.”

„Nu,

mamă, nu am dormit,” îi spuneam eu, apoi s-a dovedit că s-a întâmplat întocmai cum am văzut.

Prieteni

creștini, noi nu știm când va fi ultima noastră întâlnire. Poate ne vom întâlni aici și anul viitor, și sper să fie așa, dar cu siguranță unii dintre noi nu vor mai fi aici, fiindcă vor fi plecați înainte de anul viitor. Într-un grup cu atât de mulți oameni, unde sunt bolnavi, oameni în vârstă și așa mai departe, ar trebui să ne găsim mărturiile când ne vom întoarce. Deci, trebuie să fim sinceri.

Eu

apreciez ce a spus fratele Ford mai înainte și anume, că un singur lucru este adevărat, iar acela este Cuvântul lui Dumnezeu. Este foarte adevărat și să stați pe aceasta pentru că *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7).

Prieteni,

aici este un lucru care mi s-a părut întotdeauna clar: dacă Dumnezeu a fost odată Dumnezeu, atunci El este încă Dumnezeu; dar dacă nu Se ține de Cuvânt, atunci nu este nimic de El.

Odată,

un tânăr s-a dus la colegiu ca să se facă predicator, iar în timp ce era plecat, mama lui a căzut grav bolnavă. I-au trimis o telegramă la colegiu ca să-i spună băiatului să se întoarcă urgent acasă pentru că ea era pe moarte. Apoi, în dimineața următoare, tânărul a primit o altă telegramă în care i s-a spus: „Ea este bine.”

După
vreun an, băiatul și-a vizitat mama și a întrebat-o:

„Mamă,
aș putea ști ce ți-a făcut doctorul și ce doctor a fost, pentru că este cazul de pneumonie cel mai repede vindecat, din câte știu eu.”

„Oh,
fiule,” i-a răspuns ea, „nu a fost un doctor.” Apoi a zis:
„Și totuși, a fost un doctor.”

„Cum
se numește?”

„Doctorul
Isus.”

„Cum
adică? Vrei să spui Isus Hristos?” a întrebat el.

„Da.
Știi adunarea aceea din josul străzii, misiunea aceea mică?”

„Da.”

„Într-o seară ei au avut o întâlnire și au ținut un serviciu de rugăciune. Medicul mi-a spus că nu mă mai pot face bine pentru că boala este prea înaintată, dar ei mi-au spus că s-au simțit îndemnați să se roage pentru mine. Și știi ceva, fiule? Glorie lui Dumnezeu, Isus m-a vindecat.”

„O, mamă,” a spus băiatul. „Dar aceasta este ridicol! Tu chiar te porți ca ei, dar n-ar trebui să faci aceasta.”

„Oh, fiule, dar scrie în Biblie. Acest lucru este scris în Biblie.”

„Mamă, dar nu este bine. Oamenii aceia sunt needucați și nu înțeleg Biblia. Noi am învățat aceste lucruri în colegiu, dar ei nu le înțeleg.”

„Stai puțin, fiule, fiindcă mi-am notat aici.” Apoi s-a dus și a citit din Marcu 16.18: „...*Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.*”

„Oh, mamă,” a spus el, „noi am învățat la colegiu că Marcu 16 începând cu versetul 9, nici măcar nu este scris sub inspirație.”

„Aleluia!
Aleluia!” a strigat ea.

„Ce
este cu tine, mamă?” a întrebat-o el mirat.

„Mă
gândeam că dacă Dumnezeu a putut să mă vindece cu un Cuvânt
neinspirat, atunci ce va putea face El cu un Cuvânt inspirat?”

Așadar,
frate Ford, eu cred că totul este sub inspirație, și pentru
aceasta există El.

Eu
am fost pe punctul să-mi las slujba, din pricină că este
covârșitor ce se petrece în jurul meu. Oamenii vin de
pretutindeni, iar eu nu pot să produc o vedenie, ci numai Dumnezeu
poate face aceasta.

Câți
dintre voi au văzut fotografia aceea? Cred că sunt sute aici. Ea a
trecut prin Washington DC., prin mâna lui Edgar Hoover și George
Lacy, directorul biroului de amprente și documente de la FBI. Este o
Lumină mică, este cam atât de mare, de culoare portocaliu aprins.
Ea este Cel care a vorbit întotdeauna cu mine.

Haideți
să vedem aceasta, iar dacă nu este biblic, s-o lăsăm în pace.
Dacă spun vreodată ceva ce nu este scris în Biblie, puteți uita
acea învățătură, pentru că nu este corectă. Mai mult, orice

înger (pe mine nu mă interesează cât pare de inspirat și de real), dacă vorbește contrar Cuvântului lui Dumnezeu, să-l lăsați în pace, pentru că nu vine de la Dumnezeu! Galateni 1.8 spune:

„Dar,

chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!” Noi

nu luăm nimic altceva, decât ceea ce vine de la Dumnezeu.

Din

Biblie, aflăm că atunci când Dumnezeu i-a condus pe copiii lui Israel prin pustie, Îngerul Legământului era într-un Stâlp de Foc.

Nădăjduiesc

că nu iau din timpul fratelui Brown, fiindcă știu că este greu să stai sub presiune. Predicatorul ar trebui să stea într-o cameră separată și să studieze singur, apoi să pășească în fața adunării sub ungherea și în dulceața lui Dumnezeu. Știu că este greu.

Deci,

noi știm că Acela a fost Îngerul Legământului; știm că a fost Isus Hristos. Apoi am văzut că Moise a părăsit Egiptul pentru că a socotit ocara lui Hristos ca fiind o bogăție mai mare decât toate comorile pe care i le putea oferi Faraon.

Noi

am aflat că atunci când S-a manifestat acest Înger, El a fost Fiul lui Dumnezeu. El a venit pe pământ și noi știm ce lucrări a făcut atunci când a fost aici. Noi știm că El trebuia să fie Mesia, iar Mesia trebuia urmat de un semn, acesta fiind semnul unui profet, pentru că Israel a fost învățat să creadă întotdeauna

în profeții lor. Când a fost aici, El a spus: „*Eu vin de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu.*”

După moartea, îngroparea și învierea lui Hristos, Pavel era în drum spre Damasc, și a fost lovit de o Lumină, de un Stâlp de Foc. Amintiți-vă că mai întâi a fost un Stâlp de Foc, apoi a fost făcut trup, și la urmă S-a dus înapoi la Dumnezeu. Atunci L-a văzut Pavel. Nu L-a văzut nimeni altcineva, decât Pavel.

Vedeți?

De multe ori, tu poți vedea lucruri pe care alții nu le pot vedea deloc. Soldații care îl însoțeau pe Pavel, nu au putut vedea Lumina aceea, dar pentru el a fost atât de reală, încât l-a orbit. Glasul din Stâlpul de Foc l-a întrebat:

„*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*”

„*Cine ești Tu, Doamne?*” L-a întrebat el mirat.

Și Domnul i-a răspuns: „*Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci cu piciorul înapoi într-un țepuș.*” (Fapte 9.5).

Câți dintre voi ați citit aceasta? Desigur.

Dumnezeu

este Duh; apoi S-a arătat în trup ca să ia păcatele noastre; și la urmă S-a întors iar la Dumnezeu, în Duh. Astfel, în această fotografie vedem că El este Același Stâlp de Foc.

Singurul

fel în care poate dovedi că este Același Stâlp de Foc, Duhul lui Dumnezeu, este să facă aceleași lucruri ca atunci. Isus a spus:

„Peste

puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea;

pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” (Ioan

14.19). Iar Evrei 13.8 spune: „Isus

Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Deci,

dacă acest Duh nu produce Viața lui Hristos, nu este Duhul lui Dumnezeu.

Dacă

aș sta aici cu cicatrice lăsate de cuie în mâini și cu urme de la o coroană de spini pe frunte, și aș spune că Duhul lui Dumnezeu este în mine, nu ar fi adevărat. Mâinile mele s-ar putea să fie rănite cu adevărat, dar aceasta nu ar fi o dovadă. Dar când Duhul lui Dumnezeu este cu adevărat în tine, atunci în viața ta se vor manifesta lucrările lui Dumnezeu.

El

este Vița, iar noi suntem mlădițele. Vița nu poartă roade, ci mlădițele, dar ele își trag Viața din Viță. Acum, Isus nu are nici o altă mână pe pământ, decât pe a ta și pe a mea. El nu are nici o altă gură pe pământ, decât pe a mea și a ta. Noi primim putere din Duhul lui Hristos, iar dacă Viața care este în Viță este și în mlădiță, mlădița va produce roadele care sunt în Viță. Cu siguranță. Noi știm aceasta, pentru că sunt sute de oameni care vin de pretutindeni, din toate națiunile.

Înainte

de a sta jos, vreau să vă mai spun ceva. Cred că fratele Welch Evans este aici. Ești aici, frate Evans? Da, este aici, rezemat de perete. În fiecare duminică, el conduce cam șapte sute de mile, numai dus, până la Tabernacol, să mă audă vorbind. El face o călătorie de vreo o mie cinci sute de mile pentru duminică. Astfel, pleacă sâmbăta și se întoarce acasă luni sau marți.

El

și-a luat o mașină nouă pe care a adus-o din Louisville, dar este o bandă de hoți care fură mașini, le duc la Bowling Green, cam la o sută optzeci de mile distanță, le vopsesc cu altă culoare și apoi le vând. În Kentucky nu ai nevoie de un titlu de proprietate ca să vinzi o mașină, pentru că iau un număr din carte și îți fac acel titlu. O, aceea a fost o bandă oribilă! Neștiind acest lucru, domnul Evans și-a lăsat mașina deschisă și a intrat în restaurantul Miller, iar când a ieșit afară mașina dispăruse cu tot ce era în ea.

S-a

consultat cu fratele Fred Sothman și nu știau ce să facă, apoi au zis: „Hai să mergem la fratele Branham.” Și au venit la mine acasă.

Când

am auzit ce s-a întâmplat, le-am zis: „Ei bine, nu știu ce să fac. Haideți să ne rugăm.”

Poate

credeți că este greșit, dar dacă mă pun pe genunchi și mă rog, eu nu pot face nimic. Dumnezeu este Cel care face. Eu nu pot să-L controlez pe El; El mă controlează pe mine. Vedeți?

Apoi

am văzut mașina mergând spre Bolwing Green. Șoferul era un tânăr îmbrăcat cu o jachetă și cu cravată maro. Am început să mă rog și atunci am văzut în vedenie că omul s-a întors din drum.

Acel om trebuia să fie creștin, iar Duhul Sfânt l-a oprit, l-a întors și am văzut unde a parcat mașina, așa că i-am spus domnului Evans: „Du-te în locul cutare și acolo îți vei găsi mașina. Tu tocmai ți-ai făcut plinul.”

„Da,”

a răspuns el.

„Va

avea rezervorul cam jumătate gol, pentru că a condus vreo o sută de mile.”

Domnul

Evans s-a dus în locul în care i-am spus, și chiar acolo, la marginea drumului cum vîi de la Louisville, până aproape de Jeffersonville, dincolo de râu, mașina era parcată cu cheile în contact, gata de drum. Este adevărat, domnule Evans?

Vedeți

ce face rugăciunea? Vreau să vă spun că nu trebuie să vedeți o vedenie; Duhul Sfânt l-a convins pe om să se întoarcă.

La

fel s-a întâmplat în Mexic, cu copilul acela mort. Duhul lui a plecat, așa cum s-a întâmplat cu Lazăr când Domnul nostru era pe pământ. Duhul lui era plecat de patru zile, dar Duhul Sfânt a fost Cel care l-a adus înapoi.

De

multe ori oamenii vin și pun tot felul de întrebări. Aici este fratele Fred Sothman, cred că stă acolo lângă ușă. Am să vă spun ceva, apoi veți înțelege unde vreau să ajung. Eu nu cred că este corect și bine să iei Biblia și să faci din ea o masă de ghicitorie. Tu n-ar trebui să faci aceasta, pentru că Dumnezeu nu lucrează așa.

Fratele

Sothman aștepta să-i vină în vizită niște prieteni, dar ușa lui era încuiată și nu putea să-și găsească cheile nicăieri. Le căuta de două sau trei zile și devenise foarte nervos pentru că trebuiau să sosească oamenii aceia. Atunci m-a sunat și mi-a zis: „Frate Branham, fiii lui Iese s-au dus într-o zi să caute niște catâri, dar pentru că n-au putut să-i găsească nicăieri, s-au dus la Samuel și el le-a spus că acei catâri s-au întors deja acasă. Poți să-l întrebi pe Domnul unde sunt cheile mele?”

M-am

rugat și i-am spus: „Du-te în dulap și uită-te într-un pulover pe care l-ai purtat acum câteva zile.” Și acolo și-a găsit cheile. Vedeți? Ce înseamnă aceasta? Înseamnă un singur lucru, prieteni: că Dumnezeu este același Dumnezeu din totdeauna. Noi trebuie să înțelegem și să credem aceasta. Trebuie să știm că acesta este adevărul.

Dar

aceste daruri nu lucrează numai printr-un individ, ci este nevoie și de credința altuia ca să funcționeze.

Dacă

ne gândim la femeia care i-a atins haina, acolo erau mulți care L-au atins, dar în cazul ei, cea care L-a atins a fost credința. De

fapt, ea nu l-a atins pe El, ci l-a atins pe Dumnezeu, iar aceasta a adus rezultatele. Așa se întâmplă întotdeauna. Dacă Îl poți atinge prin credință, atunci acel fel de dar este numai un discernământ prin care Dumnezeu răspunde printr-un individ. Mulți dintre voi v-ați ridicat mâinile când ați vedea aceasta prima dată. Isus a promis că acest dar se va întoarce în biserică înainte de vremea sfârșitului.

Acum

câteva minute am vorbit cu fratele Demos despre niște versete din Scriptură. Ce spune Scriptura când îi vezi pe frații din bisericile denominaționale: episcopali, prezbiterieni, metodiști, venind să primească Duhul Sfânt? Ce se întâmplă atunci? Nu vreau să vă dojenesc când stau aici și spun aceste lucruri, dar este spre binele vostru.

Nu

mult după ce am spus acele lucruri, Duhul Sfânt a început să Se miște pe aici. Câți dintre voi ați văzut fotografia aceea? Când vă voi întâlni la judecată, veți vedea dacă este adevărat. Lumina aceea nu este la mai mult de două picioare de locul în care stau. Așa este. Ce este aceasta? Este Domnul înălțat care l-a întâlnit pe Pavel pe drumul Damascului. El își produce propria Viață. Ar trebui să mă opresc acum.

Câți

dintre voi cred aceasta cu toată inima? Eu știu că voi credeți. O singură vedenie te slăbește mai mult decât o face o rugăciune de trei ore. Când a murit Lazăr, Tatăl l-a arătat lui Isus ce se va întâmpla. Amintiți-vă că în Ioan 5.19 scrie: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și fiul întocmai.”* Câți dintre voi știu că aceasta spune Scriptura? Isus Hristos nu a făcut

niciodată nimic până când nu l-a arătat Tatăl ce trebuie să facă. Este adevărat? Deci nu eu sunt cel care face aceste lucruri, ci Tatăl meu care locuiește în mine. Noi știm că acesta este adevărul, că este Duhul lui Dumnezeu.

El

a văzut o vedenie despre Lazăr și nu s-a întors decât atunci când a știut că Lazăr era mort. El nu a spus nimic despre faptul că slăbea în putere, dar când a fost atins de femeia aceea mică, cu scurgerea de sânge, a spus: „Simt că M-a părăsit puterea.”

De

ce? Ascultați, prieteni. Odată, Dumnezeu și-a folosit darul ca să-l învieze pe Lazăr, dar altă dată, femeia a fost cea care s-a folosit de darul lui Dumnezeu prin credința ei. Înțelegeți? Vedeți, Isus nu s-a întors niciodată să spună: „Ei bine, tu știi că am putere și că Eu te-am vindecat,” ci a spus: „Credința ta te-a mântuit. Credința ta...” Credința ei a făcut aceasta.

Eu

nu știu cum să vă explic mai clar, dar dacă Dumnezeu ar fi fost numai cu mine și nu ar fi fost și cu voi, nu s-ar fi întâmplat nimic din toate acestea. Este nevoie de mine și de tine împreună. Trebuie să credem și tu și eu. Darul este ca și cum ai trece de la o viteză mai mică, la una mai mare. Vedeți, tu trebuie să știi cum să schimbi viteza; acesta este darul. Este aceeași persoană, dar trebuie să-și pună sufletul în prezența lui Dumnezeu ca să vadă ce spune El.

Eu

știu că El este aici. Credeți aceasta? Aveți credință în Dumnezeu!

Ieri

a fost greu; a fost pentru prima dată pentru mine și am fost puțin nervos. Nu știam că se va întâmpla aceasta, dar aici sunt oameni care pot fi vindecați acum. Câți oameni bolnavi de aici, îl recunosc în inima lor și se roagă chiar acum? Ridicați mâinile. Desigur.

Doamna

de acolo se roagă pentru fetița ei. Se numește doamna Boggs. Dacă crezi din toată inima, hemoragia aceea se va opri. Doamnă Boggs, crezi din toată inima că fiica ta va fi vindecată?

Văd

Lumina acolo în spate. Este deasupra unui bărbat care va muri cu siguranță dacă nu crede. Ieri a fost aici o femeie care a cerut rugăciune pentru acest bărbat. El are cancer la față și se roagă. Numele lui este domnul Peterson. Dacă crezi din toată inima, Dumnezeu te face sănătos. Accepți aceasta, domnule? Ridică-te în picioare. Dumnezeu să te binecuvânteze. Eu nu l-am văzut pe bărbatul acesta în viața mea și nu am auzit de el. Dacă suntem străini unul față de celălalt, ridică mâna.

Tu

crezi? Roagă-te! Te provoc în Numele lui Isus. Fii respectuos și roagă-te. Toată lumea să se roage. Credeți numai!

Am

crezut că era Florence, dar nu era ea; a fost o femeie mai în vârstă. Este mama ta. Eu n-am văzut-o în viața mea, este o străină, dar ea stă între mine și tine. Ea orbește; ceva nu este în ordine cu ochii ei, are cataractă. Crezi? Acum se îndepărtează. Soră Shakarian, tu știi că nu-ți cunosc părinții, că nu i-am văzut niciodată.

Aici

este o doamnă micuță care are probleme duhovnicești și se roagă pentru aceasta. Părul ei albește. Dumnezeu, nu o lăsa să scape aceasta. Ea se roagă pentru altcineva și nu este de aici, ci vine dintr-un oraș situat pe coastă. Ea este din Los Angeles și se numește doamna Pascoe. Ridică-te în picioare. Nu vei mai fi deranjată niciodată. Credința ta te-a salvat. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Să

nu te îndoiești niciodată. Să nu te mai îndoiești niciodată, fiindcă El este aici. Așa vorbește Domnul!

Voi

pleca pentru un moment, dar voi reveni. (Fratele Branham părăsește amvonul pentru un moment).

Am

plecat pentru că Domnul mi-a spus să mă duc să mă rog. Să nu credeți că sunt pe lângă mine, pentru că nu sunt. Eu știu pe ce stau. Dacă este printre noi vreun critic, acum este momentul să se ridice.

Soră

mică din Long Beach, nu te îngrijora. Totul este înapoi acum. Să ai credință.

Acum

aș vrea să vă puneți mâinile unul peste altul. Dumnezeu, cine spune aceste lucruri știe că sunt corecte. Desigur. Un om poate să vină și să spună orice, iar ceea ce spune poate să fie corect sau greșit, dar când vine Dumnezeu și spune că este corect,

atunci este corect. Cuvântul lui Dumnezeu este corect, dar tot ce este contrar Cuvântului Său este greșit. Cuvântul lui Dumnezeu a spus: „Acele

semne îi vor însoți pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”

Tatăl

nostru ceresc, eu fac aceasta numai la porunca Ta. Se pare că este diferit față de programul obișnuit, dar când Te-ai mutat în colțul acela al clădirii ai spus: „Du-te înapoi și roagă-te!”

Eu fac numai ce-mi spui Tu să fac, Doamne.

Îngăduie

ca Duhul Sfânt să scuture în așa fel această audiență, încât toți să-și dea seama că Cel viu, Isus Hristos cel înviat, este în seara aceasta în mijlocul nostru, mișcându-Se deasupra noastră, prin noi și în noi.

Privește,

Doamne, ei au mâinile unii peste alții și au nevoie de Duhul Sfânt. Ei au nevoie de vindecare și de rezolvarea multor probleme.

Lasă-L pe Dumnezeul care a vorbit în acele vedenii; lasă-L pe Dumnezeul care L-a ridicat din morți pe Fiul Lui, pe Isus Hristos care ni S-a descoperit în aceste zile din urmă, lasă-L să vină în puterea învierii și să vindece fiecare persoană aflată în prezența Sa divină. Fă-i bine pe toți și umple-i cu Duhul Sfânt, Doamne, fiindcă Te rog aceasta în supunere și la porunca Ta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-

Amin -